

Jövedelemadók főosztálya

2516/2008. /A

Cziráki Péter úr részére
főtitkár

Magyar Cégsport Szövetség

BUDAPEST
Damjanich u. 39.
1071

Tisztelt Cziráki Péter Úr!

A 2009. január 22-én a Pénzügyminisztérium Sajtó és Kommunikációs főosztályára elektronikus formában megküldött, illetékességéből továbbított, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja törvény) vonatkozásában törvénymódosítási javaslatot tartalmazó, illetve állásfoglalást kérő levelét köszönettel megkaptam. A levélben foglaltakkal kapcsolatosan a következőkről tájékoztatom.

I. A törvénymódosítási javaslatról

Mint bizonyára Ön előtt is ismert, a gazdaság hosszú távú növekedési feltételeinek megteremtése elengedhetlenné teszi az adó- és járulérendszeren belüli átalakításokat is, az élők munkára, a foglalkoztatásra rakódó terhek csökkentését. Ennek forrásaként a fogyasztást terhelő adók növelésén túlmenően szükségessé vált a jövedelemadó-alapok szélesítése, az adómentességek, adókedvezmények körének szűkítése.

A levelében felvázoltak – a munkavállalók sporttevékenységének a munkáltató részéről meghatározott adómentes juttatások révén történő támogatása – a fenti törekvéseknek ellentmondanak.

Természetesen nem kívánjuk vitatni a sportolás hasznosságát és fontosságát, mint ahogy a fizikai és mentális egészség megőrzésének és az egészségtudatos magatartás kialakításának, mint célkitűzésnek a méltányolhatóságát sem, azonban a gazdaság dinamizálása mára mindent megelőző követelménnyé vált, amely nélkül a Magyar Cégsport Szövetség (a továbbiakban: Szövetség) elismerést érdemlő erőfeszítései is ellehetetlenülnek.

A munkavállaló sporttevékenységének adómentes támogatását tehát – jelen helyzetben, amikor az adómentes jövedelmek rendszerének teljes átalakítása és részben adóköteles jövedelemmé alakítása valószínűsíthető – nem látom megvalósíthatónak.

II. Kérdéseivel kapcsolatosan

A levelében feltett kérdésekről a véleményem a hatályos szabályozás alapján és a kérdések sorrendjében az alábbi.

(Megjegyzem, a Szövetség tevékenységének sok ponton keletkezhet adóügyi vonatkozása, amelyek teljes körű feltárása és elemzése meghaladja ezen állásfoglalás kereteit. Az egyes pontokban felvázolt tényállások esetében a konkrét juttatási elemtől, a konstrukció jellemzőitől függően eltérően alakulhat az adójogi minősítés.)

1. Az első pontban foglalt esetben a Szövetség, illetve a munkáltató szabadon, ingyenesen hozzáférhetővé tesz meghatározott szolgáltatásokat (honlap, ügyfélszolgálat, adatbázis stb.), amelyek az egészséges életmóddal kapcsolatos tájékoztatást, felvilágosítást szolgálják a Szövetségben tag munkáltatók munkavállalói körében. Bár ezen szolgáltatások biztosítása a munkáltató számára a tagdíj megfizetésében megjelenő költséget jelent, továbbá általuk a munkavállaló többlet információkhoz jut, és ezen információk hasznossága nem is vitatható, de egyetértek levelének azon álláspontjával, miszerint mindez nem eredményezi a munkavállalónál vagyoni érték keletkezését. A nem értékesítési céllal történő, a munkavállalók sportolással, egészséges életmóddal kapcsolatos tájékoztatását jelentő szolgáltatásnyújtás ugyanis jellemzően nem jár a munkavállalónál olyan elsajátítható ismeret-bővüléssel, amely vagyoni érték juttatását jelentené. Adóztatható tényállásról ezen, „tájékoztatást szolgáló” szolgáltatások kapcsán tehát nem beszélhetünk.
2. Amennyiben a munkavállalónként kibocsátott tagkártya a magánszemély azonosításán kívüli egyéb célokat nem szolgál, a kiállításához egyéb vagyoni érték juttatása nem kapcsolódik, a tagkártya-juttatás nem keletkeztet adókötelezettséget.
3. Adózási szempontból nem kifogásolható, ha a tagkártya kvázi egészségbiztosítási kártyaként kerül juttatásra. Ebben az esetben nem önmagának a kártyának a juttatása, hanem a kártyával elérhető szolgáltatások munkáltató általi biztosítása, a kártyán nyilvántartott „egyenleg” munkáltató általi juttatása keletkeztethet adókötelezettséget.

(Megjegyzem, a tagkártya-konstrukció jellemzői a levélből nem derülnek ki egyértelműen, a tagkártya használatát így adójogilag teljes körűen áttekinteni nem áll módomban. Esetleges további kérdéseire a konstrukció részletes bemutatása mellett adható válasz.)

4. A kifizető által fenntartott sportintézmény sportrendezvényén nyújtott szolgáltatás adómentes [az Szja törvény 1. számú melléklet 8.7. alpontja alapján]. Egyéb, ennek meg nem felelő, sporttevékenység végzéséhez nyújtott ingyenes vagy kedvezményes szolgáltatás nyújtása a munkavállaló részére adóköteles természetbeni juttatásnak minősül [Szja törvény 69. § (1) bekezdés h) pont].

Meglátásom szerint adómentes juttatásnak, tehát az Szja törvény 1. számú melléklet 8.7. alpontja szerinti juttatásnak tekinthető az, ha a munkáltató munkavállalóinak a Szövetség „útján” nyújt sportszolgáltatásokat, tehát a sportrendezvényeket nem maga rendezi meg, hanem a munkáltató részéről történő tagdíjfizetés ellenében azt a Szövetség szervezi.

Amennyiben a rendezvényeken a részvétel külön díj fejében történik, és ezen külön díjat a munkavállaló fizeti meg, juttatásról nem beszélhetünk. A munkáltató által megfizetett külön díj pedig az előző bekezdésben leírtak alapján minősülhet adómentes juttatásnak.

5. Amennyiben a munkavállalók meghatározott szolgáltatásokat önköltségi áron igénybe vehetnek, a juttatás akár a Szövetség, akár a munkáltató részéről történik (tehát a magánszemély a díjat akár a Szövetség, akár a munkáltató felé fizeti meg), a magánszemélynek bevétel nem keletkezik. Az Szja törvény 7. § (1) w) pontja alapján nem bevétel ugyanis a kifizető által kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás szokásos piaci értékéből a magánszemély által meg nem fizetett azon rész, amely nem haladja meg a termék, szolgáltatás független féltől történő megszerzésekor a kifizető által elért (elérhető) árengedmény összegét.

Amennyiben azonban a szolgáltatás díját a munkáltató átvállalja, az átvállalt díj utáni adókötelezettség vizsgálendő.

- Ha olyan szolgáltatás díjának az átvállalásáról van szó, amely beleérthető az Szja törvény 1. számú melléklet 8.7. alpontjába (a munkáltató/Szövetség által szervezett sportrendezvényen történő sportszolgáltatás), a juttatás adómentes.
 - Amennyiben ezen körbe nem illeszthető, de az Szja törvény 69. § (1) h) alpontjába illő juttatásról van szó (nem a munkáltató, illetve Szövetség fenntartásában lévő sportlétesítmény használata, egyéb személy sportrendezvényén történő részvétel), a juttatás adóköteles természetbeni juttatás.
 - Előfordulhat azonban a munkáltató díjávállalása esetében olyan juttatás is, amely egyik fenti csoportba sem sorolható, és ilyen juttatás esetében az – amennyiben a juttatás körülményei alapján az Szja törvény 69. § (1) bekezdés d)-e) pontjaiban foglaltaknak megfelel – természetbeni juttatásként, vagy munkaviszonyból származó jövedelemként lesz adóköteles (például a munkavállaló gyerekeinek nyári táboroztatása, belépőjegy sportrendezvényekre stb.).
6. Az 1. pontban elmondottakkal azonosan nem állítható, hogy a munkavállaló vagyoni értékhez jut, így adókötelezettség nem keletkezik. Felhívom figyelmét ugyanakkor, vizsgálni szükséges, hogy a munkavállalókról készült felvételek nyilvánossá tétele nem sért-e személyhez fűződő jogokat.

Felhívom szíves figyelmét arra, hogy az Alkotmánybíróság 60/1992. (XI.17.) AB határozatában foglaltakkal összhangban a jelen állásfoglalásom szakmai vélemény, amely kötelező erővel nem bír, arra bíróság vagy más hatóság előtt megalapozottan hivatkozni nem lehet.

Budapest, 2009. 02.27.

Üdvözlettel:

Lucz Zoltánné
főosztályvezető